

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 211.011 van 3 februari 2011

in de zaak A. 194.872/IX-6631

In zake : 1. Michel HENKINET
 2. de S.A. DENDRE TRANSPORTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Alain Franken
 kantoor houdend te Liège
 Boulevard de la Sauvenière 91
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
Regering
dat woonplaats kiest bij
het Agentschap Wegen en Verkeer
gevestigd te Brussel
Koning Albert II-laan 20 bus 4

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 december 2009, middels de tussenkomst van het koeriersbedrijf Medimail, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken van 13 oktober 2009 waarbij in graad van beroep aan Michel Henkinet een administratieve geldboete van 1100 euro wordt opgelegd wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig en de S.A. DENDRE TRANSPORTS burgerrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld voor de betaling van de administratieve geldboete.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Valérie Beckers, die loco advocaat Alain Franken verschijnt voor de verzoekende partijen, en adjunct van de directeur, jurist Koenraad Vanschoren, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De ambtshalve exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen in het auditoraatsverslag

3. In het auditoraatsverslag wordt ambtshalve de volgende exceptie van onontvankelijkheid van het annulatieberoep opgeworpen, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State:

“Krachtens artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verjaren de beroepen tot nietigverklaring zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend of, indien deze noch bekendgemaakt, noch betekend dienen te worden, zestig dagen nadat de (verzoekende partijen) ervan kennis (hebben) gehad.

Volgens artikel 84, eerste lid, van het voormeld besluit van de Regent van 23 augustus 1948 moeten alle processtukken bij ter post aangetekende brief aan de Raad van State worden toegezonden.

Zoals onder meer blijkt uit het verslag aan de Regent dat voorafgaat aan dit besluit, is het de bedoeling van dit voorschrift vaste datum te geven aan de aan de Raad toegezonden processtukken. Uit de in artikel 84 bepaalde regel blijkt bovendien dat het de wil van de stellers van de procedureregeling is geweest dat enkel door middel van de aantekening ervan ter post aan de verzending van een processtuk aan de Raad van State vaste datum kan worden gegeven.

Ook bij de betekening van de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen werd vermeld dat het beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State moet worden ingediend door middel van een per aangetekende brief verstuurd verzoekschrift.

Het verzoekschrift tot nietigverklaring werd niet met een ter post aangetekende brief aan de Raad van State toegezonden, maar bezorgd door het koeriersbedrijf Medimail Express.

Het verzoekschrift dat niet bij aangetekende brief wordt ingediend, krijgt pas vaste datum op de dag van de door de griffie van de Raad van State ter post aangetekende verzending ervan aan de verwerende partij. Deze verzending gebeurde op 28 december 2009. Aangezien de bestreden beslissing bij aangetekende brieven van 13 oktober 2009 aan de verzoekende partijen werd betekend, kreeg het verzoekschrift dus pas vaste datum na het verstrijken van de beroepstermijn.

Bijgevolg dient ambtshalve te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.”

IV. Beoordeling

4. De Raad van State sluit zich aan bij deze exceptie van onontvankelijkheid, ontwikkeld in het auditoraatsverslag, en beschouwt ze bij deze als expliciet herhaald.

Nadat het auditoraatsverslag werd meegedeeld aan partijen, verstuurt de raadsman van de verzoekende partijen bij een ter post aangetekende brief van 17 januari 2011 een pleitnota naar de griffie van de Raad van State. Deze pleitnota geldt enkel als toelichting bij het pleidooi van de advocaat van de verzoekende partijen. In deze pleitnota betwisten de verzoekende partijen de inhoud en de draagwijdte van de door het auditoraat onderzochte exceptie.

De tekst van artikel 84, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is klaar en duidelijk en niet voor een andere interpretatie vatbaar dan die ontwikkeld in de ambtshalve aangevoerde exceptie, opgeworpen door het auditoraat.

De exceptie die het auditoraat aanvoert vindt zoals gezegd steun in de constante rechtspraak van de Raad van State die de rechtszekerheid en de rechtsbescherming hoog in het vaandel voert. Hiertoe wordt onder meer verwezen naar R.v.St., 8 januari 2001, nr. 91.996, Verborgh; R.v.St., 17 december 2001, nrs. 101.893 tot 101.895, Siau; R.v.St., 11 februari 2003, nr. 115.714, Moelaert; R.v.St., 18 januari 2008, nr. 178.668, Aerden.

De regel vervat in artikel 84, eerste lid, van voornoemd besluit van de Regent is een regel van procesrecht die door alle partijen, geplaatst in dezelfde omstandigheden moet worden nageleefd en is bijgevolg in overeenstemming met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. De principes van vrije concurrentie, voorgeschreven door de Europese Gemeenschap en het principe van vrij verkeer van goederen en diensten doen geen afbreuk aan wat voorafgaat,

omdat de nationale regelgever bevoegd is om de regels van intern procesrecht te bepalen, waarbij de Belgische regelgever bijzondere aandacht heeft besteed aan de rechtsbescherming van de rechtzoekende in procedures voor de Raad van State, door aan de partijen schriftelijk uit te leggen in verstuurde standaarddocumenten, hoe zij per procedureonderdeel moeten handelen, om een proces voor de Raad, tot een goed einde te brengen.

5. In verband met de verplichting om het verzoekschrift met een ter post aangetekende brief in te dienen wijzen de verzoekende partijen in hun pleitnota op het “zuiver monopolistisch karakter” van de postdiensten, waardoor de vrije concurrentie wordt verhinderd. Volgens de verzoekende partijen zou het ontvangstbewijs van Medi Mail dezelfde waarborg bieden als een aangetekende brief.

Op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift luidde artikel 144octies, § 2, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven als volgt:

“Omwille van de bescherming van het algemeen belang en de openbare orde, is de dienst van de fysieke aangetekende zendingen in de loop van gerechtelijke of administratieve procedures eveneens aan De Post voorbehouden.”

Overeenkomstig artikel 131, 9°, van diezelfde wet moest onder “aangetekende zendingen in de loop van gerechtelijke of administratieve procedures” worden begrepen: “de zending waarvan de aantekening in het kader van een gerechtelijke of administratieve procedure door een wettelijke of reglementaire bepaling wordt voorgeschreven”.

Het koeriersbedrijf dat het verzoekschrift aan de Raad van State heeft bezorgd was dan ook niet gemachtigd om de aangetekende zending uit te voeren. (R.v.St., 21 september 2009, nr. 196.232).

6. In ondergeschikte orde menen de verzoekende partijen dat er aanleiding is om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen “betreffende het verschil van behandeling die aan de diensten van De Post en de andere [koerierdiensten] voorbehouden is”.

Op het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag kan niet worden ingegaan, aangezien de verzoekende partijen niet uiteenzetten welke wetsbepaling het voorwerp van een prejudiciële vraag dient uit te maken en die vraag derhalve niet beantwoordt aan het voorschrift van artikel 26, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof. (R.v.St., 3 oktober 2005, nr. 149.703, Blondeel). Het komt de Raad van State niet toe de vraag op dat stuk te vervolledigen door in de plaats van de verzoekende partijen de vereiste preciseringen aan te brengen aangaande een essentieel element van de prejudiciële vraagstelling. Aangezien in de gegeven omstandigheden het Grondwettelijk Hof een noodzakelijk gegeven ontbeert om zijn wettelijke opdracht te vervullen, valt niet in te zien welk nut het adiëren van het Grondwettelijk Hof kan hebben. (R.v.St., 16 november 2009, nr. 197.830, De Ridder).

7. De verzoekende partijen verwijzen ten slotte naar de zaak A. 184.863/VIII-6069 waarin de Raad van State geen exceptie betreffende de ontvankelijkheid van een op dezelfde wijze ingediend beroep zou hebben opgeworpen.

Inmiddels werd in deze zaak een arrest gewezen op 9 november 2007, gekend onder het nummer 176.564, inzake Mathieu, waarin niet is terug te vinden dat het verzoekschrift niet bij aangetekende brief werd ingediend.

Bijgevolg is de verwijzing naar deze zaak en naar dit arrest niet dienstig.

8. Het standpunt van de auditeur-verslaggever kan bijgevolg worden bijgetreden dat de zaak op grond van artikel 93 van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met korte debatten definitief kan worden beslecht en dat het beroep dient te worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Wim Geurts, griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons